

Суд Босне и Херцеговине
Суд Босне и Херцеговине

Број: S1 3 U 032617 19 U
Сарајево, 07.09.2020. године

Суд Босне и Херцеговине, у вijeћу за управне спорове, састављеном од судија Јадранке Бренјо, као предсједника вijeћа, Маиде Бикић и Давора Жилића, као чланова вijeћа, уз судjelовање записничара Слађане Анђелић, у управном спору тужитеља „Нискoградња Марјановић“ д.о.о. Приједор, којег заступа Богдан Голубовић, адвокат из Банија Луке, улица Булевар војводе Степе Степановића бб, пословни центар Aquarius, против закључка број: JN2-01.07-550-8/19 од 25.04.2019. године, туженог Уреда за разматрање жалби, Сарајево, улица Маршала Тита 11а, у управној ствари јавне набавке, на нејавној сједници одржаној дана 07.09.2020. године, доnio је сlijедећу:

P R E S U D U

Тужба се уважшава, поништшава се оспорени закључак и предмет враћа туженом на поновно одлучивање.

Обавезује се тужени да тужитељу надокнади трошкове управног спора у износу од 850,00 КМ, у року од 15 дана од дана достављања ове пресуде, под пријетњом принудног извршења, док се са вишком потраживања захтев одбија као неоснован.

O b r a z l o ž e n j e

Оспореним закључком туженог, одбаћен је поднесак тужитеља, изјављен против годишњег обавјештења о дојели уговора број: 750-1-3-74-9-5/19 од 17.01.2019. године, обавјештења о дојели уговора број: 750-1-3-74-5-24/18 од 17.01.2019. године и уговора од дана 18.05.2018. године, 15.09.2018. године и 15.11.2018. године, у поступку јавне набавке радова и одржавања и заштите магистралних и регионалних путева и објеката на путевима у области 1 у Републици Српској, на период од 4 године, уговорног органа Јавно Предузеће Пuteви RS, због ненадлежности за поступање овог органа. У закључку је тужени нагнао да подносилац поднеска, своја права може остварити пред другим органом, који овом органу није познат у складу са одредбом члана 58. став 4. Закона о управном поступку БиХ. Поврат средстава у износу од 10.000,00 КМ уплаћених на име накнаде за покретање жалбеног поступка ће бити извршен на основу посебног акта овог органа.

Protiv navedenog zaključka, tužitelj je pokrenuo upravni spor, zbog pogrešne primjene Zakona o javnim nabavkama BiH, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede upravnog postupka. Tužitelj navodi da je u ponovnom postupku, postupajući po presudi Suda BiH broj: S 1 3 U 028689 18 U, kojom je uvažen zahtjev za odlaganje rješenja tuženog i uvažena tužba tužitelja, tuženi organ donio rješenje broj: JN2-07-01-07-1-409-6/18 od 21.01.2019. godine, kojim je uvažio žalbu tužitelja, poništio Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 02-01-JN-4163/17 od 16.02.2018. godine i predmet vratio ugovornom organu na ponovni postupak. Međutim, ugovorni organ nikada nije postupio po tom rješenju i donio novu Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača. Dalje ističe da je ugovorni organ donio godišnje obavještenje o dodjeli ugovora za okvirni sporazum broj: 750-1-3-74-9-5/19, u kojem je navedeno, da se ugovori iz okvirnog sporazuma za izvođenje radova održavanja i zaštite magistralnih i regionalnih puteva i objekata na putevima na oblasti 1 u Republici Srpskoj za period od četiri godine, dodijeljuju Kozaraputevima i Prijedorputevima. Navedeni ugovori su zaključeni dana 08.05.2018. godine, 15.09.2018. godine i 15.11.2018. godine, iz čega proizilazi da je samo ugovor od 08.05.2018. godine, zaključen prije donošenja presude Suda BiH, kojom je rješenje kojim je odlučeno o žalbi stavljeno van snage, dok su preostala dva ugovora zaključena nakon donošenja predmetne presude. Navedeno postupanje ugovornog organa je suprotno odredbi člana 110. Zakona o javnim nabavkama BiH, u kojoj je propisano da žalba odgađa nastavak postupka javne nabavke, zaključenje ili izvršenje ugovora do donošenja konačne odluke URŽ-a. Obzirom da je Presudom Suda BiH poništeno rješenje URŽ-a, postupak javne nabavke se donošenjem ove presude ponovo vratio u fazu žalbenog postupka, te je trebalo postupiti u skladu sa navedenim članom, koji propisuje suspenzivno dejstvo žalbe, pa ugovorni organ od trenutka donošenja presude više nije mogao zaključiti ugovore, odnosno zaključeni ugovor nije mogao izvršavati, jer nije imao nikakav pravni osnov. Slijedom navedenog, tužitelj je izjavio žalbu protiv godišnjeg obavještenja i zaključenih ugovora, zahtijevajući da se isti ponište jer su suprotni odredbama zakona. Tužitelj smatra da je nezakonito postupanje tuženog organa da navedenu žalbu odbaci kao nedopuštenu, odnosno zbog nenadležnosti tuženog organa, jer je tužitelj morao cijeliti navode iz žalbe, a ne ignorisati činjenicu da su ugovori od 15.09.2018. i 15.11.2018. godine, zaključeni dok je postupak bio u toku. Dakle, radi se o suspenzivnom dejstvu žalbe, što spada u nadležnost URŽ-a. U smislu odredbe člana 34. stav 2. Sud je obavezan u konkretnom slučaju sam riješiti upravnu stvar, jer se tužena nije ni upuštala u žalbene razloge, a tužitelju je pruzrokovana šteta. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da sud uvaži njegovu tužbu, poništi osporeno rješenje kao i godišnja obavještenja o dodjeli ugovora broj: 750-1-3-74-9-5/19 od 17.01.2019. godine, obavještenje o dodjeli ugovora broj 750-1-3-74-5-24/18 i ugovore od dana 08.05.2018. godine, 15.09.2018. godine i 15.11.2018. godine. i da tuženog obaveže na naknadu troškova postupka u iznosu od 5.465,00KM u roku od 30 dana od dana dostavljanja.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Ugovorni organ je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH", broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude, iz slijedećih razloga:

Osporenim zaključkom, odbačen je podnesak tužitelja, izjavljen protiv godišnjeg obavještenja o dodjeli ugovora broj: 750-1-3-74-9-5/19 od 17.01.2019. godine, obavještenja o dodjeli ugovora broj: 750-1-3-74-5-24/18 od 17.01.2019. godine i ugovora od dana 18.05.2018. godine, 15.09.2018. godine i 15.11.2018. godine, u postupku javne nabavke radova i održavanja i zaštite magistralnih i regionalnih puteva i objekata na putevima u oblasti 1 u Republici Srpskoj na period od 4 godine, ugovornog organa Javno Preduzeće Putevi RS zbog nenadležnosti za postupanje ovog organa. Navedeno je da podnosilac podneska svoja prava može ostvariti pred drugim organom, koji ovom organu nije poznat, u skladu sa odredbom člana 58. stav 4. Zakona o upravnom postupku BiH. Kako to proizilazi iz podataka spisa predmeta i obrazloženja pobijanog zaključka, tuženi je ocijenio da je ugovorni organ nastavio konkretan postupak javne nabavke, iako je Sud BiH presudom broj: S 1 3 U 028689 18 U prvobitno uvažio zahtjev tužitelja za odlaganje izvršenja konačnog upravnog akta. Navedeno postupanje tuženi je ocijenio suprotnim odredbi člana 115. stav 4. Zakona o javnim nabavkama BiH, obzirom da je protiv navedene odluke suda i ugovorni organ pokrenuo vanredni pravni lijek, a sud je odbacio taj zahtjev, ugovorni organ je opet nastavio postupak odnosno izvršavanje ugovora, uprkos saznanjima o donesenoj privremenoj mjeri, za koju je ugovorni rogan znao, jer je upoznat 25.06.2018.godine. Upravo zbog donesene privremene mjere Suda, tuženi je ocijenio da nije mogao crpiti svoju nadležnost iz člana 111. Zakona o javnim nabavkama BiH u smislu poništenja ugovora zbog neispunjavanja preduslova za postupanje u navedenom smislu. Tuženi je u obrazloženju pobijanog akta, ocijenio da nije mogao u smislu odredbe člana 111. stav 2. Zakona, kao ni odredbe člana 111. stav 2. tačka c). u vezi s članom 98. Zakona o javnim nabavkama BiH, poništiti ugovore koji su zaključeni i koji se izvršavaju, niti je mogao postupati kao da se radi o izričitoj povredi suspenzivnosti propisane prilikom upravnog rješavanja, jer se u konkretnom slučaju radi o povredi privremene mjere izrečene presudom, što spada u sudsku nadležnost. Konačnu odluku kao u dispozitivu, Ured za razmatranje žalbi BiH je donio pozivajući se na odredbu člana 58. stav 4. Zakona o upravnom postupku BiH.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost osporenog zaključka.

Odbabama člana 111. stav 1). do 5). Zakona o javnim nabavkama BiH, («Službeni glasnik BiH» broj: 39/14), (odluke po žalbi), propisana su ovlaštenja za postupanje Ureda za razmatranje žalbi BiH u postupku pravne zaštite. U stavu 2. navedene zakonske odredbe je propisano kada će Ured za razmatranje žabi BiH poništiti ugovor o javnoj nabavci ili okvirni sporazum. Pravilnim tumačenjem navedenih odredbi, može se potvrditi da je pobijani zaključak suprotan materijalnom propisu i da je donesen na osnovu pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Ovo iz razloga, jer je u konkretnom slučaju, kako se to pravilno ukazuje tužbom, postupajući po presudi ovog Suda broj: S 1 3 U 028689 178 U od 16.07.2018. godine, tuženi donio rješenje broj: JN2-01-07-1-490-6/18 od 21.01.2019.godine, kojim je uvažio žalbu tužitelja i poništio Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača od 16.02.2018. godine i predmet vratio na ponovno posutpanje. Međutim, kako to proizilazi iz podataka spisa predmeta, tuženi je u momentu donošenja pobijanog rješenja, postupajući u skladu sa uputom iz presude, propustio da utvrdi da li je ugovorni organ provodio određene radnje, zaključio ugovor, odnosno u kojoj fazi postupka se

u tom momentu nalazio postupak javne nabavke. S tim u vezi, nije pravilno obrazloženje tuženog organa da je nenadležan za rješavanje konkretne upravne stvari, iz razloga jer je ugovorni organ nezakonito postupao suprotno privremenoj mjeri, koju je donio Sud BiH, pa to spada u domen rješavanja pred Sudom BiH. Naime, tuženi ima nadležnost da postupi po zahtjevu za odlaganje izvršenja konačnog upravnog akta tužitelja dana 22.06.2018. godine, ali samo do donošenja presude suda, kako je to propisano odredbom člana 18. stav 1. Zakona o upravnim sporovima BiH (Službeni glasnik BiH broj: 19/02 do 74/10) i člana 115. Zakona o javnim nabavkama BiH. To znači da je od momenta donošenja presude, dana 16.07.2018. godine, kada je tužba uvažena, poništeno rješenje tuženog, kojim je prvobitno odbijena žalba tužitelja, izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača i predmet vraćen tuženom na ponovno postupanje, Ured za razmatranje žalbi BiH u skladu sa članom 111. Zakona o javnim nabavkama BiH, imao ovlaštenje i bio nadležan za nastavak konkretnog postupka. Osim toga, prvobitno donesenim rješenjem Ureda za razmatranje žalbi BiH broj: JN2-01.07-1-124-10/18 od 20.04.2018. godine, žalba tužitelja je bila odbijena, te je, kako se to ukazuje tužbom I ističe u izjašnjenju ugovornog organa, ugovorni organ nesmetano zaključio ugovor sa ponuđačem Prijedorputevi a.d. Prijedor i Kozaraputevi d.o.o. Banja Luka, dana 08.05.2018. godine. O radnjama koje je vršio ugovorni organ, u navedenom periodu, nije mogao voditi računa sud koji je postupao na način da je odložio izvršenje navedenog rješenja, samo do donošenja konačne odluke.

Dakle tuženi nije mogao donijeti zaključak u smislu člana 54. Zakona o upravnom postupku BiH, niti se u konkretnom predmetnom postupku mogao oglasiti nenadležnim, nego je trebao postupati u skladu sa odredbom člana 111. stav 2. tačka c). Zakona o javnim nabavkama BiH. Stoga je postupanje u konkretnom predmetu bilo isključivo u nadležnosti tuženog, pa je pobijana predmetna odluka donesena pogrešnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno nepotpunog utvrđenja odlučnih činjenica.

Zahtjev tužitelja da u konkretnom slučaju Sud uvaži tužbu i poništi odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača i odluči o šteti prouzrokovanoj nezakonitim postupanjem ugovornog organa nije osnovan. Nije sporno da sud može u smislu odredbe člana 34. stav 3. Zakona o upravnim sporovima BiH, riješiti predmet u sporu pune jurisdikcije, ako je u istom upravnom sporu već jednom poništen upravni akt, a posebno ako nadležna institucija nije u potpunosti postupila po presudi, pa je u navedenim slučajevima obavezan sam utvrditi činjenično stanje i na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja riješiti upravnu stvar presudom, odnosno rješenjem. Međutim, u konkretnom slučaju, sud je jednom tužbu uvažio i predmet vratio na ponovni postupak, imajući u vidu odredbu člana 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, jer je našao da u konkretnom predmetnom postupku ne može raspraviti na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku, zbog toga što u pogledu utvrđenih činjenica postoji proturječnost u spisima, što su one u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene, što je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja. Dakle, sud cijeni da je za utvrđivanje odlučnih činjenica, imajući u vidu nezakonito postupanje ugovornog organa, upravo nadležan Ured za razmatranje žalbi BiH.

Međutim, ovo vijeće ukazuje na odredbe člana 63-66. Zakona o upravnim sporovima BiH, kojim je propisana obaveznost postupanja institucije po presudama

Suda BiH, kao i na odredbu člana 83. tog Zakona, u kojoj su propisane kaznene odredbe. Stoga je u ponovnom postupku tuženi dužan donijeti novu odluku u skladu sa uputama iz ove presude.

Primjenom odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, članom 4. i 5. stav 1. Zakona o sudskom taksama u postupku pred Sudom BiH ("Službeni glasnik BiH" broj 39/03) i tarifnim brojem 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata, Sud je donio odluku o troškovima sudskog postupka, koji se sastoje od troškova za sastav tužbe u iznosu od 600,00 KM, kao i iznos od 150,00 KM, koji se odnosi na paušal 25% i takse na tužbu u iznosu od 100,00 KM, što ukupno iznosi 850,00 KM. U preostalom dijelu zahtjev za troškove je odbijen kao neosnovan iz razloga jer nije sačinjen u skladu sa Tarifom.

Slijedom navedenog, Sud je primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu presude

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

Ime i prezime: _____

